

สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะงานวิจัย

วาทกรรม (Discourse) หมายถึง ระบบและกระบวนการในการสร้าง/ผลิต (Constitute) อัตลักษณ์ (Identity) และความหมาย (Significance) ให้กับสรรพสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ความรู้อ ความจริง อำนาจ หรือตัวตนของเราเอง และทำหน้าที่ตรึงสิ่งที่สร้างขึ้นให้ดำรงอยู่และเป็นที่ยอมรับของสังคมในวงกว้าง ภายใต้กฎเกณฑ์ จารีตปฏิบัติต่าง ๆ ในสังคม¹

การวิเคราะห์ "วาทกรรมของนักวิจัยชายและหญิงเรื่องเพศกับวัยรุ่นและการผลิตซ้ำของหนังสือพิมพ์" ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อตอบปัญหาว่า วาทกรรมอะไรที่ถูกผลิตขึ้นจากงานวิจัยเรื่องเพศกับวัยรุ่นของนักวิจัยชายและหญิง หนังสือพิมพ์มีแนวทางในการผลิตซ้ำวาทกรรมของทั้งสองฝ่ายนี้อย่างไร และวาทกรรมที่ถูกผลิตซ้ำในเรื่องเพศกับวัยรุ่นมีส่วนสร้างความจริงในสังคมอย่างไร สรุปผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. วาทกรรมเรื่องเพศกับวัยรุ่นของนักวิจัยชายและหญิง

รูปแบบและความหมาย

ตารางสรุปผลการวิเคราะห์

นักวิจัยชาย	นักวิจัยหญิง
<ul style="list-style-type: none"> ● Interpretative Repertoire <p>-ความล้มเหลวของระบบการศึกษา การอบรมเลี้ยงดู สิ่งสอนเด็กเกิดจากครอบครัวสภาพสังคม ที่ทำให้เด็กเติบโตมามีลักษณะที่แตกต่างเปลี่ยนแปลงและแปลกแยก ถูกนำเสนอภายใต้กฎเกณฑ์ของความเปลี่ยนแปลงและแตกต่างของยุคสมัย เป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ผู้ใหญ่พยายามควบคุมเด็กเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับวาทกรรมกระแสหลัก</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Interpretative Repertoire <p>- วัยรุ่นไม่ใช่ปัญหาของสังคม แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมเกิดจากปัญหา "ช่องว่าง" ของความเข้าใจระหว่าง "เด็ก" และ "ผู้ใหญ่" ถูกนำเสนอภายใต้ภาพเหตุการณ์เรื่องราวต่าง ๆ เป็นวาทกรรมทวนกระแสสังคม คือไม่ตัดสินความคิดให้กับวัยรุ่น</p> <p>- ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการเด็กขึ้นอยู่กับ การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว</p>

¹ อ่างแก้วใน, "กระบวนการผลิตซ้ำข้ามวัฒนธรรมที่ได้รับลิขสิทธิ์จากต่างประเทศของยูบีซี"

นักวิจัยชาย	นักวิจัยหญิง
<ul style="list-style-type: none"> ● Construction - ใช้ภาษาในการแบ่งข้อตรงข้ามโดยใช้คำที่มีความหมายเชิงบวกกับสังคมและวัยรุ่นในอดีต และใช้คำที่มีความหมายเชิงลบกับสังคมและวัยรุ่นในปัจจุบัน - ใช้ภาษาที่เป็นภาพเหมารวมพฤติกรรมวัยรุ่น - ใช้ภาษาที่เป็นการอธิบายพฤติกรรมการทำงานของเด็ก - นำเอาเรื่องเพศเป็นจุดสนใจ - ใช้ภาษาในเชิงตำหนิ สั่งสอนและตัดสินพฤติกรรมของวัยรุ่น - ใช้กลยุทธ์ในการนำเสนอ ● Variation - ได้รับการยอมรับในการเสนองานทางวิชาการ โดยเฉพาะในด้านการศึกษา - มีความชอบธรรมที่จะทำงานวิจัยด้านที่เกี่ยวกับเด็กและเยาวชน - มีประสบการณ์เป็นที่รู้จักในแวดวงสื่อมวลชน - ได้รับอำนาจความเชื่อถือในการแสดงความคิดเห็นเชิงนโยบาย - สะท้อนการวางแผนเชิงการตลาดและการทำกำไร - เนื้อหาประกอบไปด้วยจุดสนใจ จุดขาย ● Function - การก่อตัวของวัฒนธรรมใหม่ทำให้เด็กวัยรุ่นมีพฤติกรรมที่แปลกแยก - หากไม่ได้รับการแก้ไขสังคมจะพบกับความเสื่อม 	<ul style="list-style-type: none"> ● Construction - ใช้ภาษาในการเล่าเรื่องโดยกันตัวเองออกมา เป็นผู้เล่าเรื่องราวและประเด็นเหตุการณ์ต่าง ๆ สะท้อนถึงการขาดการสื่อสารที่ตรงกันระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ - มีการใช้ภาษาแบบแบ่งข้อตรงข้ามในการอธิบายปรากฏการณ์ - เสนอภาพวัยรุ่นในทางที่ท้าทายความเชื่อของวาทกรรมกระแสหลัก - ไม่ได้เสนอภาพการตำหนิ ตีเตียนพฤติกรรมวัยรุ่นในทางลบ - ใช้ภาษาในเชิงวิชาการและสื่อสารในเชิงวิชาการ ● Variation - ได้รับการยอมรับในฐานะสื่อมีบทบาทในการเผยแพร่ข่าวสาร โดยเฉพาะที่เป็นสาระเชิงลึก - ผ่านประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตและทำความเข้าใจกับวัยรุ่นเพราะเลี้ยงดูตามลำพัง - ได้รับการยอมรับในการเสนองานทางวิชาการ - มีความชอบธรรมในการเสนองานวิจัยด้านเด็กและเยาวชน โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับสุขภาพกาย ● Function - การตัดสินพฤติกรรมของเด็กมาจากการตัดสินของผู้ใหญ่ - ผู้ใหญ่ควรเดินเข้าหาพยายามทำความเข้าใจกับเด็ก

การตีความประเด็นปัญหาของวัยรุ่นพบว่านักวิจัยชายและหญิงมีมุมมองไปในทิศทางเดียวกันคือ พฤติกรรมของวัยรุ่นมีผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว แต่ในมุมมองของปัญหาแล้วนักวิจัยชาย มุ่งประเด็นว่าปัญหาวัยรุ่นเป็นประเด็นปัญหา ในขณะที่นักวิจัยหญิงเห็นว่าวัยรุ่นไม่ใช่ปัญหาของสังคม แต่ปัญหาของสังคมเกิดจากความไม่เข้าใจกันระหว่าง “เด็ก” และ “ผู้ใหญ่”

ท่าทีของนักวิจัยที่มีต่อการมองปัญหาข้างต้นนี้ สะท้อนให้เห็นความแตกต่างของวิธีคิดระหว่างมุมมองของนักวิจัยชายและนักวิจัยหญิงซึ่งสอดคล้องกับ การศึกษาของ Julia Wood² ว่าผู้ชายจะแสดงความคิดเห็นของตัวเองออกมาโดยการพูดในลักษณะยืนยันกรานหรือแสดงจุดยืนของตนเอง การพูดจาของผู้ชายจึงเป็นลักษณะตรงประเด็นไม่อ้อมค้อม ส่วนผู้หญิงจะนิยมใช้การสื่อสารเพื่อสร้างและรักษาความสัมพันธ์ที่มีกับผู้อื่นมากกว่ามุ่งการตัดสินหรือยุติการเจรจา

ดังนั้น งานวิจัยชิ้นนี้ได้พบว่า การตีความในประเด็นปัญหาเรื่องเพศกับเด็กวัยรุ่นของนักวิจัยชาย จึงเน้นที่การตัดสินว่ามีปัญหาเกิดขึ้น ในลักษณะของการสื่อสารตรงๆ เพื่อนำไปสู่การอธิบายถึงสภาพปัญหาต่อไป ดังสะท้อนในวาทกรรมที่ได้กล่าวมาแล้ว

ส่วนนักวิจัยหญิงนั้น พบว่าใช้การสื่อสารแบบปรองดองมากกว่า คือชี้ให้เห็นว่ามี “ช่องว่าง” ของความเข้าใจระหว่างผู้ใหญ่หรือครอบครัว กับเด็กวัยรุ่น ที่เป็นปัญหาซึ่งดำรงอยู่ อันนำไปสู่การก่อเกิดของปัญหาวัยรุ่นในสังคมไทย

ประเด็นความแตกต่างทางเพศอาจเป็นปัจจัยหนึ่งในการผลิตวาทกรรมของนักวิจัยชายและหญิงซึ่งวาทกรรมของทุกกลุ่มคนที่ผลิตขึ้นมานั้น ต่างก็มีเหตุผลและจุดมุ่งหมายที่ต้องการจะสร้างความเป็นจริงให้เกิดขึ้นในสังคมด้วยกันทั้งสิ้น

อย่างไรก็ตามนอกจากปัจจัยเรื่องเพศอาจเป็นปัจจัยหนึ่งแล้ว ยังอาจมีปัจจัยอื่น ๆ รวมด้วย เช่น ปัจจัยด้านจุดมุ่งหมายของงานวิจัย, ปัจจัยด้านชนชั้น หรือปัจจัยด้านประสบการณ์วัยรุ่น เป็นต้น ซึ่งเป็นประเด็นที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ต่อไป

² Wood, T. Julia: Communication, Gender, and Culture(Ganad : Wadsworth Publishing Company, 1999) อ้างถึงใน นันดา วีรวิทยานุกูล “สตรีกับอัตลักษณ์”. สตรีศึกษา 2 : ผู้หญิงกับประเด็นต่าง ๆ. (กรุงเทพ : อรุณการพิมพ์, 2544)

2. แนวทางในการผลิตซ้ำวาทกรรมของสื่อมวลชน

การศึกษาแนวทางในการผลิตซ้ำของสื่อมวลชน เพื่อให้ทราบถึงวิธีการ การเลือกและการนำเสนอเรื่องเพศกับวัยรุ่นของสื่อมวลชนในฐานะ GATEKEEPER และผลที่คาดว่าจะได้รับจากการนำเสนอของสื่อมวลชน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 มุมมองสภาพการณ์และปัญหาวัยรุ่นในสังคมไทย

ในการวิเคราะห์แนวทางในการผลิตซ้ำวาทกรรมเรื่องเพศกับวัยรุ่นนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์มุมมองสภาพการณ์และปัญหาของวัยรุ่นไทยในสายตาของสื่อมวลชน ดังสรุปได้เป็น 3 กลุ่มดังนี้ กลุ่มที่ 1 เห็นว่าไม่น่าจะมีปัญหาอะไรเป็นที่น่าวิตกสำหรับวัยรุ่น การมองเห็นว่าวัยรุ่นเป็นปัญหา คือ มุมมองของผู้ใหญ่

กลุ่มที่ 2 เสนอมุมมองสภาพการณ์และปัญหาของวัยรุ่นที่มาจาก 3 กลุ่มปัญหา คือ กลุ่มที่มีปัญหาทางครอบครัว กลุ่มที่มีปัญหาทางเศรษฐกิจ และกลุ่มที่เปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติแบบไม่จำกัด

กลุ่มที่ 3 เห็นว่าปัญหาของวัยรุ่นเกิดจากการกระทำของผู้ใหญ่และสภาพสังคม คือมองเห็นว่ามีปัญหาแต่เป็นปัญหาที่เกิดจากผู้ใหญ่และสภาพสังคม

สังเกตได้ว่า ส่วนใหญ่แล้วสื่อมวลชนเห็นว่าปัญหาวัยรุ่นมีส่วนมาจากมุมมองของผู้ใหญ่ที่ขาดความเข้าใจในความเป็นวัยรุ่น การกระทำของผู้ใหญ่เองที่นำไปสู่การเร่งเร้าให้มีความประพฤติทางเพศแบบไม่เหมาะสม และประเด็นปัญหาของวัยรุ่นนั้นเกิดจาก 3 กลุ่มปัญหา คือ กลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว, กลุ่มที่มีปัญหาเศรษฐกิจและกลุ่มที่เปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติแบบไม่จำกัด

2.2 บทบาทของสื่อมวลชนต่อการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่น

บทบาทของสื่อมวลชนต่อการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นสะท้อนหน้าที่ของสื่อมวลชน ซึ่งในงานวิจัยนี้สรุปได้ว่าในกรณีของข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นสื่อมวลชนจะทำหน้าที่ 3 ประการคือ

1. สะท้อนปัญหาสังคม
2. หน้าที่เชิงธุรกิจ (จุดขาย)
3. บทบาทในการสื่อสารกับคนทุกเพศทุกวัย

ดังที่ได้ผลสรุปจากงานวิจัย จำแนกออกเป็นกลุ่มแนวคิดของสื่อมวลชนที่ต่างกันไป คือ

กลุ่มที่ 1 เห็นว่าสื่อมวลชนมีบทบาทในการตีแผ่และสะท้อนปัญหาสังคม ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เกี่ยวข้องมองเห็นปัญหาและหาทางแก้ไข

กลุ่มที่ 2 เห็นว่าสื่อเลือกนำเสนอสิ่งที่เป็นจุดขายของหนังสือ เรื่องเพศก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เป็นจุดขาย (อยู่ที่การเลือก)

กลุ่มที่ 3 เห็นว่าบทบาทต่อการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นคือ บทบาทในการสื่อสารกับคนทุกกลุ่ม ทุกวัยและมุ่งที่จะสื่อสารกับตัววัยรุ่นเองด้วย

2.3 แนวทางในการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่น

แนวทางที่สื่อมวลชนเลือกใช้ในการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่นสะท้อนบทบาทในการทำหน้าที่ของสื่อมวลชนซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 4 ข้อคือ

1. ต้องเสนอข่าวทั้ง 2 ด้านและมีความชัดเจนในการนำเสนอ
2. บทบาทในการชี้นำสังคม
3. บทบาทในการเตือนภัยหรือแจ้งให้ทราบ
4. เสนอเรื่องราวที่เป็นที่ต้องการของตลาดผู้บริโภค

ดังบทสรุปจากการวิจัยดังนี้

กลุ่มที่ 1 มีแนวทางที่จะต้องเสนอข่าวทั้ง 2 ด้าน ทั้งด้านดีและไม่ดีและต้องมีความชัดเจนในการนำเสนอ

กลุ่มที่ 2 คือเสนอข่าวในแนวทางที่เป็นการชี้นำสังคม

กลุ่มที่ 3 มีแนวทางในการนำเสนอในประเด็นเรื่องที่ตั้งสังคมยังไม่เคยรับรู้มาก่อน เป็นการเปิดประเด็นใหม่ ๆ

กลุ่มที่ 4 คือ กลุ่มที่มีแนวทางการนำเสนอโดยดูความต้องการของตลาดผู้บริโภคหนังสือหรือกลุ่มเป้าหมายในการขายหนังสือเป็นหลัก

2.4 แนวทางในการเลือกประเด็นหลักในการพาดหัวข่าว

แนวทางในการเลือกประเด็นในการพาดหัวข่าวจะสะท้อนถึงแนวทางในการเลือกนำเสนอของหนังสือพิมพ์ซึ่งหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีเกณฑ์ไปในทางเดียวกันคือ เน้นที่จะตอบสนองความต้องการของตลาดอันจะมีผลต่อยอดขายของหนังสือ และเลือกใช้ภาษาพาดหัวที่สามารถกระตุ้นหรือสร้างความตระหนักให้แก่สังคมในเรื่องนี้ได้ เพื่อให้สังคมรับรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่นเป็นปัญหา ร่วมของสังคม

2.5 ผลที่คาดหวังจากการนำเสนอเรื่องเพศกับวัยรุ่น

สำหรับการศึกษาผลที่สื่อมวลชนคาดว่าจะได้รับจากการนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่น เพื่อศึกษาบทบาทของสื่อมวลชนในฐานะของการเป็นสถาบันที่ต้องมี “ความรับผิดชอบต่อสังคม” ซึ่งได้รับผลสรุปดังนี้คือ

1. สื่อมวลชนต้องการให้สังคมเกิดการเปลี่ยนแปลงและปัญหาได้รับการแก้ไข
2. บทบาทในการสร้างความเข้าใจและนำเสนอสาระที่ดีไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
3. บทบาทในฐานะเป็นส่วนหนึ่งในการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายต่าง ๆ

2.6 บทบาทของสื่อมวลชนในการสร้างกระแสปัญหาวัยรุ่นกับเพศ

โดยสรุปแล้ว สื่อมวลชนยอมรับว่าการวิพากษ์ของสังคมบางกลุ่มต่อท่าทีของสื่อมวลชนว่ามีส่วนสร้างกระแสข่าวนี้มีอยู่จริง อย่างไรก็ตาม ผลการจากวิเคราะห์บทสัมภาษณ์สื่อมวลชน อาจอธิบายได้ว่า สื่อมวลชนส่วนหนึ่งยืนยันว่าเรื่องที่น่าเสนอเป็นข้อเท็จจริง เพียงแต่ว่าการจะเลือกหยิบประเด็นใดมานำเสนอ ด้วยความหนักเบาเท่าใดนั้น ขึ้นอยู่กับจุดยืน มุมมองและประสบการณ์ของนักข่าวแต่ละคน และเห็นว่า การได้สัมผัสกับสภาพปัญหาจริง ทำให้สื่อมวลชนต้องตัดสินใจเลือกนำเสนอประเด็นที่สามารถกระตุ้นความสนใจของสังคมได้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่สื่อมวลชนอีกส่วนหนึ่งเห็นว่าการนำเสนอค่อนข้างหือหาวเกินไป จนเป็นการเน้นที่จุดขายหรือนำกระแสปัญหาวัยรุ่นมาเป็นจุดขายเกินไป

2.7 บทบาทของสื่อมวลชนในฐานะที่นำวาทกรรมมาผลิตซ้ำ

ในประเด็นนี้ สรุปได้ว่าสื่อมวลชนมีหลักเกณฑ์ในการนำเสนองานวิจัยของนักวิจัยทั้ง 4 คนที่ศึกษา แตกต่างกันไป สรุปเป็นภาพรวมได้ ดังนี้

1. เลือกหยิบประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์ขณะนั้น และอยู่ในความสนใจ
2. เลือกหยิบบางส่วนของข่าวได้ เป็นประเด็นที่ใกล้ตัว
3. เสนอภาพโดยรวมของงานวิจัย ชี้ให้เห็นถึงวัตถุประสงค์หลักของงานวิจัยและบทสรุป

นอกจากนี้ ยังสรุปได้ว่า สื่อมวลชนโดยรวม ให้ความเชื่อถือต่อผลการวิจัย เพราะเห็นว่าเป็นงานวิจัยที่ศึกษาโดยนักวิชาการ มีกระบวนการวิจัยและระเบียบวิธีวิจัยที่สมควรให้เชื่อถือได้ อย่างไรก็ตาม ระดับความเชื่อถือในกรณีนี้ ปรากฏว่าแตกต่างกันออกไปบ้างตามทัศนคติของสื่อมวลชนแต่ละคน สรุปเป็นกลุ่ม ได้ดังนี้

1. ให้ความเชื่อถือมาก โดยเห็นว่างานวิจัยทำโดยนักวิชาการจึงน่าเชื่อถือ
2. ความน่าเชื่อถือจะขึ้นอยู่กับบริบทแวดล้อม และตัวของงานวิจัยเองด้วย
3. ให้ความเชื่อถือในระดับหนึ่ง เพราะเห็นว่าอาจมีปัจจัยหลายอย่างที่ทำงานวิจัยไม่น่าเชื่อถือ เช่น สัดส่วนของประชากรในการวิจัย ทัศนคติและการนำเสนอของนักวิจัย เป็นต้น

ในประเด็นของความเห็นที่มีต่อความน่าเชื่อถือของตัวนักวิจัยนั้น สรุปได้ว่า สื่อมวลชนเห็นว่าไม่ใช่เงื่อนไขที่สำคัญต่อการตัดสินใจนำเสนอหรือไม่นำเสนอมากนัก เพราะโดยส่วนใหญ่แล้ว หากงานวิจัยนั้นมีเนื้อหาที่น่าสนใจ ก็จะได้รับกรนำเสนออยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม สื่อมวลชนต่างเห็นว่าสถานะ ชื่อเสียง และความสามารถทางงานเขียนของนักวิจัยก็มีส่วนกำหนดอยู่บ้าง ซึ่งสามารถสรุปความคิดเห็นและการสะท้อนบทบาทหรือสถานะของนักวิจัยจากสื่อมวลชน ได้ดังนี้

ความเห็นต่อนักวิจัยโดยรวม มี 2 ประเด็นคือ

1. มองว่านักวิจัยทำงานที่สร้างสรรค์และอยากให้สังคมดีขึ้น
2. นักวิจัยใช้สื่อเป็นช่องทางในการสร้างรายได้ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือพึ่งพากันระหว่างสื่อกับนักวิจัย เพราะสื่อเองก็ได้รับประโยชน์จากงานวิจัย

ความเห็นต่อสมพงษ์ จิตระดับ เห็นว่าอาจารย์มีจุดประสงค์ที่ต้องการสะท้อนปัญหาสังคมและอยากให้งานวิจัยแพร่หลายไปในวงกว้าง

ความเห็นต่ออรสม สุทธิสาคร เห็นว่าด้วยเหตุผลของการเป็นแม่ คุณอรสมจึงเป็นห่วงสังคมมาก และการที่มีอาชีพนักเขียน จึงมีความเหมาะสมที่จะนำเสนอความคิดผ่านออกทางสื่อ

ความเห็นต่อสมประสงค์ พระสุจันทร์ทิพย์ มี 2 แนวความคิดคือ 1. นักข่าวเป็นคนขอทำข่าวและติดตามไปสัมภาษณ์เอง ในขณะที่มุมมองที่ 2 เห็นว่า สมประสงค์เสนองานบนพื้นฐานทัศนคติที่ไม่จริงใจกับปัญหา

จากการอภิปรายผลการสัมภาษณ์สื่อมวลชนในประเด็นต่างๆ ข้างต้น สามารถนำมาสังเคราะห์ เพื่อสรุปให้เห็นบทบาทของสื่อมวลชนต่อการผลิตข่าวทกรมเรื่องเพศกับวัยรุ่น ดังนี้

บทบาทการนำเสนอข่าวเกี่ยวกับวัยรุ่นในฐานะ GATEKEEPER

สื่อมวลชนเลือกนำเสนอเรื่องราวของวัยรุ่นทั้งในลักษณะของการถ่ายทอดข้อมูลที่ได้จากงานวิจัย และการเพิ่มเติมจากการแสวงหาข่าวตามกระบวนการหาข่าวของสื่อมวลชน ในการนำเสนอข่าวนี้สื่อมวลชนอาศัยหลักเกณฑ์ที่มุ่งชี้ให้เห็นว่าเรื่องเพศกับวัยรุ่น เป็นปัญหาของสังคม ที่เกี่ยวข้องกับ 3 กลุ่มปัญหา คือ กลุ่มที่มีปัญหาครอบครัว กลุ่มที่มีปัญหาเศรษฐกิจ และกลุ่มที่เปิดรับวัฒนธรรมต่างชาติ

นอกจากนี้สื่อมวลชนเลือกเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่น ภายใต้กรอบความเชื่อทางวิชาชีพว่า สื่อมีหน้าที่สะท้อนสังคม มีบทบาทในการสื่อสารกับคนในสังคมทุกเพศทุกวัย ในขณะที่เดียวกันสื่อมวลชนก็ถือเป็นธุรกิจชนิดหนึ่งซึ่งต้องหวังผลกำไร สื่อจึงมีหน้าที่เชิงธุรกิจด้วย

การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนต่อการนำเสนอเรื่องเพศกับวัยรุ่นนี้สื่อมวลชนเห็นว่าสื่อต้องเสนอข่าวทั้ง 2 ด้านและมีความชัดเจนในการเสนอข่าว สำหรับหลักเกณฑ์ในการนำเสนอประเด็นพาดหัวข่าวนั้น สื่อมวลชนเน้นตอบสนองความต้องการของตลาดผู้บริโภคสื่อ นั่นก็คือต้องเน้นจุดขายของหนังสือด้วยนั่นเอง

บทบาทความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชน

เนื่องจากเรื่องเพศกับวัยรุ่นได้ถูกทำให้เป็นวาระสาธารณะของสังคม ทั้งที่เกิดจากการผ่านการเคลื่อนไหวระดับนโยบาย เช่น นโยบายการจัดระเบียบสังคม ผ่านงานวิจัยอย่างต่อเนื่องจากหลายสถาบันและหลายกลุ่มนักวิจัย และจากการเปิดประเด็นข่าวของสื่อมวลชนเอง จึงสรุปได้ว่าสื่อมวลชนนำเสนอข่าวเรื่องเพศกับวัยรุ่น ด้วยความคาดหวังที่จะทำให้สังคมเกิดการตระหนักและพูดถึงสภาพการณ์นี้ และเป็นผลให้ปัญหาต่าง ๆ ได้รับการแก้ไข ทั้งยังมีบทบาทในการสร้างความเข้าใจให้กับสังคมและเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ จากการนำเสนอของสื่อ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เกิดขึ้นควบคู่ไปกับการเปิดประเด็นข่าวเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนก็คือ ได้มีส่วนทำให้สถานการณ์เรื่องนี้กลายเป็นภาพเหมารวมของวัยรุ่น ที่ทำให้สังคมเกิดการรับรู้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ก่อปัญหาเรื่องเพศ

บทบาทของสื่อมวลชนในฐานะที่นำวาทกรรมมาผลิตซ้ำ

กระบวนการคัดเลือกเพื่อนำวาทกรรมของงานวิจัยเรื่องเพศกับวัยรุ่นมาผลิตซ้ำนั้น จากการศึกษาสรุปได้ว่าสื่อมวลชนมีแนวความคิดหลากหลายในการเลือกงานวิจัยมานำเสนอ โดยสามารถจำแนกความคิดเห็นได้ 3 กลุ่มคือ กลุ่มที่ 1 จะเลือกนำเสนอประเด็นที่มีความเกี่ยวข้องกับ

กับเหตุการณ์หรือสถานการณ์หนึ่ง ๆ กลุ่มที่ 2 เลือกหยิบเฉพาะส่วนที่จะทำยอดขายให้กับหนังสือ กลุ่มที่ 3 จะนำเสนอภาพโดยรวมของงานวิจัยหรือจุดประสงค์หลักของงานวิจัยนั้น ๆ

สื่อมวลชนค่อนข้างให้ความเชื่อถือกับผลการวิจัยที่ถูกถ่ายทอดออกมาให้กับสื่อ ด้วยระดับของความน่าเชื่อถือที่แตกต่างกันไปบ้างเล็กน้อย ส่วนใหญ่ให้ความเชื่อถือ เพราะเป็นงานวิจัยที่ผลิตออกมาโดยนักวิชาการ

สำหรับรูปแบบหรือแนวทางการผลิตข่าวทกรมนี้ งานวิจัยนี้พบว่า เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของหนังสือพิมพ์ คือ หนังสือพิมพ์ที่เน้นเป้าหมายทางการตลาดด้วยการสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย หรือ ด้วยการเล่าอารมณ์ ก็จะมีวิธีการนำเสนอที่นำเอาผลของการวิจัยเฉพาะในบางจุดที่พาดพิงถึงเรื่องพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม หรือปัญหาการเสพยา และการขายตัวของวัยรุ่น ไปขยายเป็นประเด็นใหญ่ในข่าว ในขณะที่หนังสือพิมพ์ซึ่งมุ่งเน้นข้อมูลและการวิเคราะห์วิจารณ์เชิงลึก จะเลือกหยิบเอาประเด็นของผลการวิจัยโดยรวม จุดมุ่งหมาย และวิธีการวิจัย มานำเสนอมากกว่า จึงเห็นได้ว่า การผลิตข่าวของหนังสือพิมพ์ย่อมแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับนโยบาย แนวของหนังสือพิมพ์ หลักเกณฑ์และประสบการณ์การนำเสนอของสื่อมวลชน รวมทั้งกลุ่มผู้อ่านที่เป็นเป้าหมายทางการตลาดของหนังสือพิมพ์ด้วย

สอดคล้องกับที่อวยพร พานิช³ กล่าวไว้ว่า หนังสือพิมพ์ในปัจจุบันโดยเฉพาะในหนังสือพิมพ์ปริมาณที่รายข่าวอาชญากรรมและข่าวสัพเพเหระต่าง ๆ มักจะพาดหัวข่าวและลงเนื้อข่าว โดยเฉพาะข่าวที่ผู้หญิงถูกกระทำด้วยภาษาและภาพที่สื่อทัศนคติทางเพศ เพื่อเน้นจุดขายเช่นเดียวกับรัชราพร นิรนาทรังสรรค์ (2528) ที่ได้วิเคราะห์บทบาทสตรีในหน้าหนังสือพิมพ์พบว่าข่าวผู้หญิงที่ถูกนำเสนอหน้าแรกมักมีลักษณะของผู้ถูกกระทำด้านร้าย เช่น ช่มชู้หรือฆาตกรรม อันสะท้อนให้เห็นนโยบายของหนังสือพิมพ์ที่มุ่งเน้นการขาย และการนำเสนอแต่สิ่งๆที่เรียกว่าเป็นข่าวไม่ดี มากกว่าข่าวในเชิงบวก

³ อวยพร พานิช, "ผู้หญิงกับภาษา", สตรีศึกษา 1 : ผู้หญิงกับประเด็นต่าง ๆ (กรุงเทพฯ : ศุภสภาลาดพร้าว, 2541) หน้า 265-267

3. วาทกรรมที่ถูกผลิตซ้ำในเรื่องเพศกับวัยรุ่นมีส่วนสร้างความจริงในสังคมคือ

● สร้างความจริงโดยการตอกย้ำวาทกรรมหลัก	● สร้างความจริงโดยการสร้างวาทกรรมใหม่ (ความจริงชุดใหม่)
<ul style="list-style-type: none"> ● การซึมซับวัฒนธรรมตะวันตกและการบริโภคนิยมเป็นปัญหาวัยรุ่น ● วัยรุ่นเปิดเผยเสรีระ/เสรีเรื่องเพศมากขึ้น ● วัยรุ่นหญิงไม่รักนวลสงวนตัวและก้าวร้าวขึ้น ● ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเปิดช่องทางของความเสรีทางเพศ ● ความเสรีทางเพศที่เกิดขึ้นเป็นไปด้วยความสมัครใจและความพอใจส่วนตัว 	<ul style="list-style-type: none"> ● ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นรู้เท่าทันสังคม ● ผู้ใหญ่คือต้นเหตุของปัญหาวัยรุ่นทั้งหมด ● วัยรุ่นใจแตกไม่ใช่ภาพตัวแทนของวัยรุ่นทั้งหมด ● การนำเสนอของสื่อทำให้เด็กตกเป็นจำเลยของสังคม

จากข้อสรุปในตารางเปรียบเทียบข้างต้นนี้ แสดงให้เห็นว่าในกระบวนการผลิตซ้ำวาทกรรมงานวิจัยเรื่องเพศกับวัยรุ่นของสื่อมวลชนนั้น สื่อมวลชนทำหน้าที่ทั้งตอกย้ำวาทกรรมเดิมและมีส่วนสร้างวาทกรรมใหม่ เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่สังคมในการทำความเข้าใจเรื่องนี้ ผลการวิจัยที่สร้างขึ้นด้วยวาทกรรมของนักวิจัยทั้งชายและหญิง และการผลิตซ้ำวาทกรรมของสื่อมวลชนจึงมีส่วนอย่างสำคัญที่จะสร้างความเข้าใจและนำไปสู่การรับรู้เรื่องเพศกับวัยรุ่นของคนในสังคม เมื่อมีการรับรู้และถูกกล่าวถึงบ่อยครั้ง วาทกรรมเรื่องนี้จะยิ่งยอมกลายเป็นส่วนหนึ่งของการอธิบายความจริงเรื่องเพศกับวัยรุ่นของสังคมไทยไปได้ ขึ้นอยู่กับว่า ภายใต้บริบทและช่วงเวลาใด ที่วาทกรรมหลัก หรือวาทกรรมทวนกระแสจะถูกนำขึ้นมาอ้างอิง ตลอดจน แนวโน้มที่วาทกรรมกลุ่มไหนจะถูกนำมาอ้างอิงหรือผลิตซ้ำบ่อยครั้งกว่ากัน นอกจากนี้ ยังอาจจะกล่าวได้ว่า การผลิตซ้ำทางวาทกรรมในเรื่องนี้ของสื่อมวลชน ก็มีผลสำคัญที่ไปกำหนดกรอบการผลิตงานวิจัยและวาทกรรมของนักวิจัยด้วยในอีกทางหนึ่ง จึงอาจเป็นไปได้ว่า หากสื่อมวลชนมีการผลิตวาทกรรมแบบทวนกระแสมากขึ้นเรื่อยๆ ก็อาจเป็นผลให้ม้งานวิจัยที่มองปัญหาเพศและวัยรุ่นจากมุมมองของวาทกรรมแบบสร้างความหมายใหม่นี้ก็ได้ แต่จะมีส่วนทำให้เกิดการลบล้างหรือพลิกกลับวาทกรรมหลักหรือไม่นั้น คงต้องขึ้นอยู่กับสภาพบริบทต่างๆ ในสังคม ทั้ง วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง และการมีส่วนร่วมในปัญหาสังคมของทุกๆ ฝ่ายด้วย

ความเปลี่ยนแปลงในเชิงนโยบาย การจัดอบรมสัมมนาเชิงวิชาการ การเปลี่ยนแปลงแก้ไขทางกฎหมาย หรือการทบทวนบทบาทการแสดงออกของบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ฯลฯ ถือเป็นส่วนหนึ่งที่สังคมแสดงออกมาในเชิงรูปธรรมในการยอมรับความมีอยู่จริงของปัญหาเหล่านี้ ซึ่งวาท

กรรมเรื่องเพศกับวัยรุ่น ทั้งที่ผ่านงานวิจัยและผ่านการผลิตซ้ำของสื่อมวลชน ต่างก็ทำหน้าที่สื่อความหมายของเรื่องนี้ในสังคม

ข้อจำกัดการวิจัย

การวิเคราะห์วาทกรรมเรื่องเพศกับวัยรุ่นของนักวิจัยชายและหญิงผ่านสื่อหนังสือพิมพ์ครั้งนี้มีข้อจำกัดคือ

เป็นการศึกษาวาทกรรมจากงานวิจัย ทำให้เกิดข้อจำกัดที่จะพบงานวิจัยที่สมบูรณ์และถูกนำเสนอในช่วงเดียวกัน เพื่อจะได้มุมมองที่หลากหลาย ประกอบกับเงื่อนไขของช่วงเวลาในการทำวิจัยภายในระยะเวลา 1 ปี ทำให้ไม่อาจเข้าไปศึกษาข้อมูลในขั้นตอนของการทำวิจัยโดยการเข้าไปมีส่วนร่วมสังเกตการณ์การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ของผู้ทำงานวิจัยได้

ข้อเสนอแนะการวิจัยในอนาคต

เนื่องจากการศึกษาวาทกรรมของนักวิจัยชายและหญิงเรื่องเพศกับวัยรุ่นและการผลิตซ้ำของหนังสือพิมพ์ฉบับนี้เป็นการสำรวจภาพในวงกว้าง ดังนั้นสำหรับการวิจัยในอนาคต ผู้วิจัยอาจเลือกศึกษาเจาะลึกความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีส่วนต่อการกำหนดวาทกรรม เฉพาะบางประเด็น เช่น ปัจจัยด้านเพศสภาพ, ปัจจัยด้านชนชั้น เป็นต้น เพื่อที่จะขยายองค์ความรู้ทางด้านนี้ให้กว้างขวางและชัดเจนมากขึ้น